

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

56.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 15-го Июля — 1838 — Wilno. Piątek. 15-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 7-го Июля.

23-го Июня, отъ двухъ до 5½ часовъ пополудни, Государь Императоръ изволилъ присутствовать въ Варшавѣ, на маневръ войскъ 4 Пѣхотнаго Корпуса, продолженіе котораго должно было быть на другой день.

Ночь Его Величество провелъ въ палаткѣ, посреди войскъ, расположенныхъ бивуаками.

24-го Июня въ пять часовъ утра, началось продолженіе маневра, по окончаніи котораго, на половинѣ дороги между Варшавою и первою станціею къ Фюрстенштейну, Его Величество, въ 9½ часовъ утра прямо оттуда отправился въ дальнѣйшій путь.

25-го числа въ три часа по полудни, Государь Императоръ прибылъ благополучно въ замокъ Фюрстенштейнъ, мѣстопробываніе Государыни Императрицы.

Продолженіе журнала путешествія Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича.

6 (18) Июня. Государь Цесаревичъ съ Ея Величествомъ Королевою и Ихъ Высочествами Наслѣдною Принцессою и Наслѣднымъ Принцемъ, изволили ѣздить на пароходѣ по озеру Меларну въ замокъ Скокlostеръ (Skokloster), принадлежащій Маршалу Королевства, Графу Браге. Древній замокъ сей содержитъ большое собраніе разнаго рода оружія, медалей и портретовъ лицъ, принадлежащихъ къ эпохѣ Тридцати-лѣтней Войны. Высокіе Посѣтителы, прибывъ въ Скокlostеръ около полудни, изволили осматривать въ немъ всѣ примѣчательности, и въ восемь часовъ вечера, послѣ обѣдннаго стола, отправились обратно въ Розерсбергъ.

На пути между Розерсбергомъ и Скокlostеромъ показаны были Государю Наслѣднику на берегу озера развалины города Сигтуны (Sigtuna), древней столицы языческой Швеціи.

На другой день Государь Цесаревичъ, въ сопровожденіи Наслѣднаго Принца и свиты, изволилъ выѣхать въ десять часовъ утра изъ Розерсберга въ Упсалу, куда и прибыли въ часъ пополудни. У воротъ города былъ выстроенъ Упландскій пѣхотный полкъ. Пройдя по фронту, Ихъ Высочества были встрѣчены Студентами Университета, которые, при радостныхъ восклицаніяхъ, съ пѣніемъ народнаго гимна, провожали Высокихъ Посѣтелей до замка. Здѣсь, по представленіи мѣстнаго начальства, Наслѣдный Принцъ, въ званіи Канцлера Упсальскаго Университета, представилъ Государю Цесаревичу Ректора, Профессоровъ и нѣсколькихъ изъ отличнѣйшихъ студентовъ. Послѣ сего Ихъ Высочества посѣтили Университетъ и каедральную церковь. Въ семь древнемъ, величественномъ храмѣ находятся мощи Св. Эрика и Св. Бригитты, и гробница Густава Вазы.

За обѣдненнымъ столомъ, даннымъ Губернаторомъ, на который были приглашены всѣ Профессоры Университета, военное и градское начальство, Губернаторъ провозгласилъ тостъ за здравіе Его Императорскаго Высочества. Государь Цесаревичъ изволилъ отвѣчать тостомъ за здравіе Канцлера Университета—

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 7-go Lipca.

Дня 23-го Сzerwca, od 2-rej do pół do 6-ej z południa, CESARZ JEHO MOŚĆ raczył bycъ obecny w Warszawie, na manewrach wojsk 4-go Korpusu Pieszego, których dalszy ciąg miał się odbywać nazajutrz.

NAJJAŚNIEJSZY PAN przepędził noc pod namiotem, pośród wojsk, biwakami rozłożonych.

Дня 24-го Сzerwca o piątej zrana, rozpoczął się dalszy ciąg manewrów, po których ukończeniu, na połowie drogi między Warszawą a pierwszą stacją do Fürstensteinu, CESARZ JEHO MOŚĆ, o pół do 10-ej zrana, prosto ztamąd udał się w dalszą drogę.

Дня 25-го, o trzeciej z południa, CESARZ JEHO MOŚĆ przybył szczęśliwie do zamku Fürstenstein, miejsca pobytu CESARZOWEJ JEJ MOŚCI.

Dalszy ciąg dziennika podróży JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZA.

Дня 6 (18) Сzerwca, CESARZEWICZ JEHO MOŚĆ z Najjaśniejszą Królową i Ich Wysokościami Xięzną Następczyną i Królewicem Następcą, raczyli jeździć na statku parowym jeziorом Melarn do zamku Skokloster, należącego do Marszałka Królestwa, Hrabiego Brahe. Starożytny ten zamek zawiera wielką kolekcję różnego rodzaju broni, medalów i portretów osób, należących do epoki Trzydziestoletniej Wojny. Wysocy Goście przybywszy do Skokloster około południa, raczyli oglądać w nim wszystkie osobliwości, i o godzinie ósmej wieczorem, po obiedzie, wyjechali na powrót do Rosersberga.

Na drodze między Rosersbergiem a Skoklostereм pokazane były CESARZEWICZOWI NASTĘPCY na brzegu jeziora rozwaliny miasta Sigtuna, starożytnej stolicy Szwecyi pogańskiej.

Nazajutrz CESARZEWICZ JEHO MOŚĆ, w towarzystwie Królewica Następcy i orszaku, o dziesiątej zrana raczył wyjechać z Rosersberga do Upsali, dokąd przybył o pierwszej z południa. Przy bramie miasta uszykowany był Uplandzki półk pieszcy. Przeszedłszy front, Ich Wysokości zostali spotkani przez studentów Uniwersytetu, którzy wśród okrzyków radości, śpiewając hymn narodowy, przeprowadzali Najjaśniejszych Gości do zamku. Tu, po przedstawieniu Zwierzchności miejscowej, Królewic Następcy, jako Kanclerz Uniwersytetu Upsalskiego, przedstawiał CESARZEWICZOWI JEHO MOŚCI Rektora, Professorów i kilku cenniejszych studentów. Potém Ich Wysokości odwiedzili Uniwersytet i kościół katedralny. W tej starożytnej, wspaniałej świątyni znajdują się relikwie Sw. Eryka i Sw. Brygidy, tudzież grobowiec Gustawa Wazy.

W czasie obiadu, danego przez Gubernatora, na który byli zaproszeni wszyscy Professorowie Uniwersytetu, zwierzchność wojskowa i mieska, Gubernator wniósł toast zdrowia JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI. CESARZEWICZ JEHO MOŚĆ raczył odpowiedzieć toastem za zdrowie Kanclerza Uniwersytetu—Królewica Następcy—

Наслѣднаго Принца — и въ лицѣ его, всего ученаго сословія. Въ шесть часовъ Ихъ Высочества выѣхали изъ Упсалы, и, проехавъ около четырехъ миль, прибыли въ Эстербю (Oësterby), имѣніе, принадлежащее одному изъ владѣтелей Данеморскихъ рудниковъ. Осмотрѣвъ находящіяся здѣсь желѣзодѣлательный и чугуноплавильный заводы, равно и производство цементовой стали, Ихъ Высочества изволили войти въ приготовленные хозяиномъ для ночлега Ихъ покой.

8-го Іюня, Ихъ Высочества ѣздили въ Данемору, отстоящую въ 3-хъ верстахъ отъ Эстербю. Желѣзные рудники, въ Данеморѣ, принадлежатъ къ числу самыхъ богатѣйшихъ и лучшихъ въ Швеціи. Высокіе Постѣители изволили осмотрѣть все производство горной разработки въ главномъ рудникѣ, коего наибольшая глубина простирается до 500 футовъ. При Ихъ Высочествахъ произведены были, посредствомъ пороха, для отдѣленія камней, нѣсколько взрывовъ.

На возвратномъ пути изъ Данемора въ Стокгольмъ, Ихъ Высочества изволили остановившись въ древней Упсалѣ, на холмѣ, называемомъ могилою Одина, куда собрались всѣ Профессоры и студенты Университета, чтобы еще разъ привѣтствовать Высокихъ Путешественниковъ.

9 (21) Іюня. Въ полдень Государь Цесаревичъ изволил быть въ находящейся здѣсь при Посольствѣ Русской церкви, гдѣ отслушалъ краткое молебствіе и приложился къ Св. кресту. Отсюда ѣздили осматривать домъ Дворянскаго Собранія (Ridershuse). Посѣтивъ засимъ Наслѣднаго Принца, Государь Цесаревичъ, вмѣстѣ съ Его Королевскимъ Высочествомъ, былъ во дворцовомъ музеумѣ, содержащемъ значительное собраніе картинъ и скульптурныхъ произведеній. Послѣ сего Ихъ Высочества сѣли въ шлюпку, и отправились на Шведскій фрегатъ *Жозефина*, пришедшій на дняхъ изъ Средиземнаго Моря съ корветомъ *Наядою*. Оба судна сѣи найдены Его Высочествомъ въ отаичномъ состояніи.

Въ пять часовъ пополудни Его Императорское Высочество было на обѣденномъ столѣ у Королевы, а въ половинѣ десятаго на вечеру у Ея Величества, на который были приглашены всѣ знатнѣйшія особы здѣшней столицы и дипломатическій корпусъ.

Полагая на другое утро оставить Стокгольмъ, Государь Цесаревичъ, послѣ ужина, изволили проститься съ Ихъ Величествами Королемъ и Королевою. Его Величество съ Наслѣднымъ Принцемъ проводили Государя Наслѣдника до Его покоевъ.

10 (22) Іюня. Поутру, въ десять часовъ, Государь Цесаревичъ, въ сопровожденіи Наслѣднаго Принца и свиты, выѣхалъ изъ столицы въ Готенбургъ. Въ половинѣ 4-го Ихъ Высочества прибыли въ Тюльгарнъ (Tollgaren), въ 70 верстахъ отъ Стокгольма, гдѣ ожидала Ихъ Высочествъ Наслѣдная Принцесса. Послѣ обѣда, простившись съ Ея Королевскимъ Высочествомъ, отправились въ дальнѣйшій путь, и продолжали оный до слѣдующаго утра.

Проѣхавъ городъ Норкөпингъ (Norköping), поутру 11-го Іюня, Ихъ Высочества, въ десять часовъ остановились въ лагерѣ при мѣстечкѣ Бергъ, гдѣ изволили смотрѣть два гренадерскіе полка. Въ недалекомъ разстояніи отъ Берга Ихъ Высочества вышли изъ экипажей, и сѣли на пароходъ въ Готсконъ Каналъ (Götha Canal). Отсюда дальнѣйшій путь былъ по каналу чрезъ Боревсгультскіе (Borensult) плузы до озера Веттерна. При впаденіи канала въ озеро Ихъ Высочества изволили остановившись въ мѣстечкѣ Мотала, для обозрѣнія фабрики чугуновыхъ и желѣзныхъ издѣлій, принадлежащей обществу Готскаго Канала. Послѣ чего Ихъ Высочества снова сѣли на пароходъ, и въ половинѣ 7-го отправились по озеру Веттерну въ направленіи къ крѣпости Карлсборгъ (Karlsborg). Плаваніе по озеру было самое благопріятное; пароходъ остановился у крѣпости въ 9½ часовъ. Ихъ Высочества, при пушечныхъ выстрѣлахъ, были встрѣчены на пристани мѣстнымъ начальствомъ. На площади былъ построенъ Скарборгскій полкъ, который, отдавъ честь Ихъ Высочествамъ, прошелъ потомъ церемоніальнымъ маршемъ. Послѣ чего Высокіе Путешественники вошли въ Королевскій павильонъ для ночлега.

Поутру, 12-го Іюня. Ихъ Высочества осматривали въ подробностяхъ крѣпостныя работы, и въ 11 часовъ отправились по сухопутному тракту въ Тралъету (Tralhösta). Въ Аксвалльской долині (Axvall) Ихъ Высочества заѣзжали въ лагерь Вестроготскаго пѣхотнаго полка. Въ 9 часовъ вечера прибыли въ Тралъету.

13 (25) Іюня. Въ 9 часовъ утра Ихъ Высочества изволили осматривать каналъ Тралъетскій. Каналъ сей, проведенный частію чрезъ гранитную скалу, возвышается надъ поверхностію рѣки на 114 футовъ. На семь устроены восемь шлюзовъ. Государь Цес-

аревичъ и въ Jego osobie, całego zgromadzenia uczonego. O godzinie szóstej Ich Wysokości wyjechali do Upsali, i ujechawszy około czterech mil, przybyli do Oësterby, majątności należącej do jednego z właścicieli kopalni Danemorskich. Obejrząwszy znajdujące się tu fabryki robienia żelaza i topienia syrowcu, jako też i process stali cymentowanej, Ich Wysokości raczyli wejść do przygotowanych przez gospodarza dla Ich noclegu pokojów.

Dnia 8-go Czerwca, Ich Wysokości jeździli do Danemory, odległej o 3 wiorsty od Oësterby. Kopalnie żelaza w Danemory należą do najbogatszych i najlepszych w Szwecyi. Najjśniejści Goście raczyli obejrzyć cały process roboty górniczej w głównej kopalni, której największa głębokość rozciąga się do 500 stóp. Przy Ich Wysokości ich, za pomocą prochu, dla oddzielenia kamieni, uskuteczono kilka eksplozyj.

Jadąc napowrót z Danemory do Stokholmu, Ich Wysokości raczyli zatrzymać się w starożytnej Upsali, na górce, nazywanej mogiłą Odyna, gdzie zgromadzili się wszyscy Professorowie i Studenci Uniwersytetu, ażeby raz jeszcze powitać Najjaśniejszych Gości.

Dnia 9 (21) Czerwca. O południu CESARZEWICZ Jego Mość raczył być w znajdującej się tu przy Poselstwie Rossyjskiem cerkwi, gdzie wysłuchał krótkich modłów i ucałował krzyż święty. Ztąd jeździł oglądać Dom Zgromadzenia Dworzańskiego (Ridershuse). Odwiedzivszy potem Królewica Następcę, CESARZEWICZ Jego Mość, razem z Jego Królewską Wysokością, był w muzeum pałacowem, zawierającem znaczny zbiór obrazów i robót snickerskich. Potem Ich Wysokości siedli na szalupę i udali się na fregatę Szwedzką *Jozefinę*, która w tych dniach przybyła ze Szródziemnego Morza z korwetą *Najadą*. Oba te okręty Jego Wysokość znalazł w odznaczającym się stanie.

O piątej z południa Jego CESARSKA Wysokość był u Królowej na obiedzie, a o pół do dziesiątej na wieczorze, na który były zaproszone wszystkie znakomitsze osoby tutejszej stolicy i ciało dyplomatyczne.

Mając zamiar opuścić nazajutrz Stokholm, CESARZEWICZ Jego Mość, po wieczery, raczył pożegnać się z Najjaśniejszym Królem i Królową. Król Jego Mość z Xięciem Następcą Tronu przeprowadzali CESARZEWICZA do Jego pokojów.

Dnia 10 (22) Czerwca. Z rana, o godzinie dziesiątej, CESARZEWICZ Jego Mość, w towarzystwie Xięcia Następcy i orszaków, wyjechał ze stolicy do Gottenburga. O pół do czwartej Ich Wysokości przybyli do Tollgaren, o 70 wiorst od Stokholmu, gdzie oczekiwała Ich Wysokości Xiężna Następczyni. Po obiedzie, pożegnawszy się z Jej Królewską Wysokością, udali się w dalszą podróż, którą odbywali do następnego rana.

Przejechawszy miasto Norköping, z rana 11-go Czerwca, Ich Wysokości, o godzinie dziesiątej zatrzymali się w obozie przy miasteczku Berg, gdzie raczyli obejrzyć dwa półki grenadyerów. W niedalekiej odległości od Bergu, Ich Wysokości wysiedli z pojazdów, i wstąpili na parochod w *Kanale Gota*. Ztąd odbywali dalszą drogę kanałem przez szluzы Borensultskie do jeziora Wettern. Przy ujściu kanału do jeziora, Ich Wysokości raczyli zatrzymać się w miasteczku Motala, dla obejrzenia fabryki wyrobów czugunnych i żelaznych, należącej do Towarzystwa Kanału Gotskiego. Potem Ich Wysokości znowu wsiedli na parochod, i o pół do siódmej udali się jeziorem Wettern w kierunku ku twierdzy *Karlsborg*. Żegluga jeziorem była nader przyjemna; parochod stanął pod twierdzą o pół do dziesiątej. Ich Wysokości, przy wystrzałach z dział, byli spotkani na przystani przez zwierzchność miejscową. Na placu stał uszykowany półk Skaroborgski, który, oddawszy honory Ich Wysokościom, przeciągnął potem ceremonialnym marszem. Po czym Najjaśniejsi Goście weszli do Królewskiego pawilonu na nocleg.

Z rana, 12-go Czerwca. Ich Wysokości oglądali szczegółowie roboty twierdzowe, a o godzinie jedenastej wyjechali lądowym traktem do Tralhösta. Na dolinie Axvallskiej, Ich Wysokości zajeżdżali do obozu Westrogotskiego półku pieszego. O dziewiątej wieczorem przybyli do Tralhösty.

Dnia 13 (25) Czerwca. O dziewiątej z rana Ich Wysokości raczyli oglądać kanał Tralhöstski. Kanał ten, przeprowadzony częścią przez skałę granitową, wznosi się nad powierzchnią rzeki na 114 stóp. Na nim znajduje się ośm szluzow. CESARZEWICZ NASTĘPCA raczył

Саревичъ изволилъ присутствовать при проводѣ купеческаго судна чрезъ оный. Потомъ Ихъ Высочества пошли къ порогамъ, образуемымъ рѣкою Гета-Эльфъ (Götha-Elf), почти при самомъ выходѣ своемъ изъ озера Венерна (Wenern). Неподалеку отъ водопадовъ, въ гротъ скалы, избѣчены имена знатныхъ особъ, посѣщавшихъ мѣста сїи: снисходя на предложеніе Наслѣднаго Принца, Его Императорской Высочество начерталъ тутъ и Свое имя.

Въ полдень Ихъ Высочества отправились по тракту въ Готенбургъ. Государь Цесаревичъ, желая видѣть бытъ простаго народа въ здѣшнемъ краѣ, изволилъ входить въ крестьянскій домъ, неподалеку отъ станціи Эксель. Въ восемь часовъ вечера, при пучечной пальбѣ и звонѣ колоколовъ, Ихъ Высочества, привѣтствуемые многочисленною толпою, въѣхали въ Готенбургъ. У дома Губернаторскаго, назначеннаго для Высокихъ Посѣтителей, стоялъ эскадронъ гусаровъ Наслѣднаго Принца полка, а на площадяхъ, чрезъ которыя проѣзжали, былъ расположенъ Готскій артиллерійскій полкъ.

Послѣ представленія мѣстнаго начальства и знатнѣйшихъ жителей, былъ поданъ ужинъ, по окончаніи коего военная музыка играла подъ окнами дома: къ ней присоединился хоръ, составленный изъ любителей, и пропѣлъ стихи, сочиненные на случай прибытія Ихъ Высочества. При появленіи Ихъ Высочества у окна, громкія восклицанія не преставали привѣтствовать Ихъ Высочества Гостей.

По утру, 14 (26) Іюня, Ихъ Высочества изволили осмотрѣть двѣ артиллерійскія батареи и Лейбъ-Эскадронъ гусарскаго Принца Наслѣднаго полка, а въ часъ пополудни были на завтракъ, данномъ Готенбургскимъ градскимъ обществомъ. Во время стола, за коимъ находилось около 200 человекъ, были провозглашены Наслѣднымъ Принцемъ тосты: за здравіе Государя Императора и Государя Цесаревича. Его Императорской Высочество отвѣчала тостомъ: за здравіе Короля Шведскаго и Наслѣднаго Принца; послѣ сего Ихъ Высочества вмѣстѣ провозгласили тостъ въ честь города Готенбурга. При каждомъ изъ сихъ тостовъ, кромѣ послѣдняго, были пѣты на сей случай сочиненные стихи.

Въ четыре часа Государь Цесаревичъ, сопровождаемый Его Королевскимъ Высочествомъ, отправился въ Гавань, на пароходъ *Гильфъ* (Hulfe), назначенный для перѣзда Его Императорскаго Высочества, со свитою, въ Копенгагенъ. Наслѣднѣйшій Принцъ Шведскій, проводивъ Государя Цесаревича до маяка Винго (Vingo), въ шесть часовъ простился съ Его Императорскимъ Высочествомъ.

Пароходъ вышелъ въ море при благоприятной погодѣ. Его Императорское Высочество, по благополучномъ плаваніи чрезъ Категатъ и Зундъ, прибылъ въ Копенгагенъ въ вожделѣнномъ здравіи на слѣдующій день, 15 (27) Іюня, въ часъ пополудни. (С.П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 13-го Іюля.

Ея Величество Императрица Всероссійская ежедневно осматриваетъ прекрасныя окрестности Фюрстенштейна. 6-го сего м. Ея Величество изволила быть въ Шарлоттенбруннъ и Кинау, въ сопровожденіи супруги Прусскаго Наслѣднаго Принца. Государыня Императрица, желая полюбоваться прекраснымъ видомъ съ Фидрихсъ-Гёте, изволила пробить тамъ довольно долгое время. Съ этого мѣста вся окрестность представляетъ самой живописный видъ. Извѣстный здѣсь по своимъ глубокимъ свѣдѣніямъ въ геогнозіи и минералогіи, аптекаръ Бейнертъ, цѣмъль счастье означать Ея Императорскому Величеству всѣ мѣста, представляющіяся взору. Въ замкѣ Кинау, августѣйшая путешественница изволила кушать и соблаговолила приказать представить Себѣ владѣльца означеннаго замка, Г-на Энгеръ. На возвратномъ пути Ея Императорское Величество снова посѣтила Шарлоттенбруннъ, осматривала заведеніе братьевъ Дерингъ и изволила пить тамъ чай. Во время путешествія Ея Величества, стояла прекрасная погода. (О.Г.Ц.П.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 6-го Іюля.

Вчера въ засѣданіи Перовъ, члены Палаты согласились на отпускъ требуемой Министрами суммы, для Африканскихъ владѣній, большинствомъ 103 голосовъ противъ 8. Сегодня безъ преній приняты бюджеты для Министерствъ Финансовъ и Юстиціи. Потомъ Палата разсматривала бюджетъ для Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, но рѣшеніе оной по сему предмету, до отхода почты не было еще извѣстно. — Изъ Тулона пишутъ отъ 30 п. м. слѣдующее: «Вчера носились слухи, что Англійскій флотъ, стоя-

быдъ обечнымъ przeprowadzeniu przezeń statku kupieckiego. Potem Ich Wysokości udali się ku progom, uformowanym rzeką Götha-Elf, przy samem prawie swoim wyjściu z jeziora Wenern. Nie daleko od wodospadów, w grocie skały, wyrżnięte są imiona znakomitych osób, które odwiedziły te miejsca: przychylając się do przełożenia Królewica Tronu, Jego Cesarska Wysokość zapisał tu i Swoje Imię.

O południu Ich Wysokości, wyjechali traktem do Gothënburga. Cesarzewicz Jego Mości, chcąc widzieć byt prostego ludu w tutejszym kraju, raczył zachodzić do domu włościańskiego, niedaleko od stacyi Exel. O ósmej wieczorem, przy wystrzałach z dział i odgłosie dzwonów, Ich Wysokości witani przez liczny tłum ludu, wjechali do Gothënburga. Przed domem Gubernatora, przeznaczonym dla NAJJAŚNIEJSZYCH GOŚCI, stał szwadron huzarów półku Królewica Następcy, a na placach, przez które przejeżdżali, był rozłożony Gothajski półk artylleryi.

Po przedstawieniu się Zwierzchności miejscowej i znakomitszych mieszkańców, dana była wieczerza, po której muzyka wojskowa grała pod oknami domu; do niej przyłączył się chór, złożony z amatorów, który śpiewał wiersze, ułożone z okoliczności przybycia Ich Wysokości. Za ukazaniem się Ich Wysokości u okna, grzmiące okrzyki nie ustawały witać NAJJAŚNIEJSZYCH GOŚCI.

Z rana 14 (26) Czerwca, Ich Wysokości raczyli obejrzeć dwie baterie artylleryi i przyboczny szwadron półku Huzarów Xięcia Następcy, a o pierwszej z południa byli na śniadaniu, danem przez obywateli miasta Gothënburga. W czasie stołu, u którego znajdowało się około 200 osób, spełnione były przez Królewica Następcę toasty: za zdrowie CESARZA JEGO MOŚCI i CESARZEWICZA JEGO MOŚCI. Jego Cesarska Wysokość odpowiedział toąstem: za zdrowie Króla Szwedzkiego i Xięcia Następcy; potem Ich Wysokości razem spełnili toast na cześć miasta Gothënburga. Przy każdym z tych toastów, prócz ostatniego, śpiewane były ułożone na tę okoliczność wiersze.

O godzinie czwartej Cesarzewicz Jego Mości, przeprowadzany przez Jego Królewską Wysokość, udał się do portu, na parochod *Hulfe*, przeznaczony na podróż Jego Cesarskiej Wysokości, z orszakiem, do Kopenhagi. Xięże Następca Tronu Szwedzkiego, przeprowadziwszy Cesarzewicza Jego Mości do latarni morskiej Vingo, o godzinie szóstej pożegnał się z Jego Cesarską Wysokością.

Statek parowy wyszedł na morze wśród przyjemnej pogody. Jego Cesarska Wysokość, po szczęśliwej żegludze przez Kategat i Sund, przybył do Kopenhagi w pożądanym zdrowiu nazajutrz, 15 (27) Czerwca o godz. pierwszej z południa. (P.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, 13-go Lipca.

NAJJAŚNIEJSZA CESARZOWA Rossyjska zwiędza codziennie piękne okolice Fürstensteinu. W dniu 6 b. m. była NAJJAŚNIEJSZA PANI w Charlottenbrun i Kynau, mając w swoim towarzystwie małżonkę Królewicza Następcy tronu. NAJJAŚNIEJSZA CESARZOWA, chcąc się dokładnie przypatrzeć nader zajmującemu widokowi, raczyła czas niejaki przepędzić na Friedrichshöhe, z którego to miejsca cała okolica przedstawia się w postaci malowniczej. Znany tu pod względem głębokich wiadomości geognostycznych i mineralogicznych, aptekarz Beinert, miał zaszczyt wymienić NAJJAŚNIEJSZEJ PANI wszystkie szczegóły widzialne bez pomocy szkiele. W zamku Kynau raczyła jeść obiad Dostojna Monarchini; przytém dozwoliła Sobie przedstawić właściciela pomienionego miejsca, P. Enger. Powracając zwiędziła NAJJAŚNIEJSZA PANI raz jeszcze Charlottenbrun, oglądała zakłady braci Döring i raczyła przyjąć herbatę. Piękne i czyste powietrze sprzyjało tej podróży. (G.R.K.P.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 6 Lipca.

Izba Parów uchwaliła wczorą, większością głosów 103 przeciw 8, żądany przez Ministrów kredyt dla posiadłości afrykańskich; dziś przyjęła bez sporów budżety dla Ministeriów Skarbu i Sprawiedliwości; przystąpiła następnie do rozbioru budżetu Ministerium Spraw Zagranicznych, lecz rezultat przed odejściem poczty nie był jeszcze wiadomy.

— Donoszą z Tulonu pod dniew 30 z. m. Wczorano mówiono powszechnie, że flota angielska, stojąca w

щій въ нашей Гавани, снимется съ якоря. Въ самомъ дѣлѣ Адмиралъ Сиръ-Робертъ-Стопфордъ сообщилъ морскому префекту, что выйдетъ изъ Гавани 3-го Іюля, но въ послѣдствіи отложила отъездъ свой, по причинѣ дѣстнаго пріема, который сдѣланъ былъ ему въ этой Гавани. Въ слѣдствіе сей острочки дѣлаются съ большею поспѣшностію приготовления для праздника, которое жители хотятъ дать Адмиралу 7-го числа сего мѣсяца. — Для помѣщенія многочисленнаго собранія, 300 человекъ работниковъ строятъ деревянный балаганъ на площади *Champ des batailles*. Гавань наполнена теперь судами; множество народа спѣшитъ видѣть англійскіе корабли, экипажъ которыхъ радушно принимаетъ любопытныхъ посѣтителей."

7-го Іюля.

Изъ членовъ Палаты Перовъ образовался верховный судъ для разсмотрѣнія дѣла поручика Лети. Снаружи, Палата не приняла никакихъ мѣръ предосторожности, во внутри одной было болѣе обыкновеннаго вознуженія. Въ 12-ть часовъ, подсудимый предсталъ предъ судомъ, въ сопровожденіи двухъ жандармовъ, за нимъ следовалъ адвокатъ его Г-нъ Мишель. На мѣстѣ занимаемомъ обыкновенно Министрами, сидѣлъ Генеральный Прокуроръ Г-нъ Франъ-Карре. Около 160 Перовъ присутствовало на засѣданіи. На предварительные вопросы, подсудимый объявилъ, что имѣетъ 25 лѣтъ отъ роду, родился въ Лоріенѣ, не имѣетъ постоянного занятія, и дѣйствительно сочинилъ извѣстную брошюру, напечаталъ оную въ числѣ 10,000 экземпляровъ и всѣ роздалъ. Г-нъ Мишель требовалъ отсылки дѣла нор. Лети въ подлежащій судъ, подсудимый же прочелъ свое оправданіе, на которое генеральный прокуроръ отвѣтствовалъ. Полагаютъ, что Палата еще сегодня обнародуетъ приговоръ.

— Военный Англійскій пароходъ *Confiance* прибылъ въ Тулонъ. Говорятъ, что онъ доставилъ очень важныя депеши съ Востока.

— Одна изъ здѣшнихъ газетъ утверждаетъ, что Маршалъ Удино приметъ команду войска въ лагерь при Лувевиллѣ.

— Во время траурнаго молебствія при погребеніи Генерала Гаксо, находилось у церковныхъ воротъ два Турецкихъ офицера, дававшихъ значительное подаяніе нищимъ. Извѣстно, что коранъ запрещаетъ посѣщать иновѣрческія святыни. Послѣ совершенія молебствія они провожали тѣло на кладбище.

— *Messenger* увѣряетъ, что значительное число крестьянъ южной Франціи собираются идти въ Алжиръ, особенно съ того времени какъ Маршалъ Вале объявилъ, что онъ теперь можетъ обезпечить для Колонистовъ и вообще для всѣхъ земледѣльцевъ, сильное покровительство. Выходцевъ такихъ наиболее изъ Варскаго Департамента.

— Въ *Journal des Débats* помѣщено извѣстіе изъ Александріи отъ 6 Іюня, о томъ, что Французскій и Англійскій Консулы имѣли продолжительное совѣщаніе съ Вице-Королемъ, во время котораго сей послѣдній объявилъ имъ, что настало уже время прекратить скрытую войну, которую ведетъ съ нимъ Султанъ, что онъ долженъ упрочить своимъ потомкамъ наследственное обладаніе Египтомъ, и что лучшимъ средствомъ для сего есть избавиться отъ зависимости Порты. Онъ присовокупилъ, что сохранить обязанности свои въ отношеніи къ Франціи и Англии, но что державы сіи, для собственныхъ выгодъ не должны бы были препятствовать ему въ исполненіи сего намѣренія. Мехмедъ-Али отъѣзжаетъ въ Сеннары, откуда возвратится въ Октябръ мѣсяцъ и потому онъ отложилъ исполненіе сего намѣренія, до своего возвращенія, желая дать время консуламъ снестись съ своими дворами о ихъ съ нимъ разговорѣ, и чтобы получить положительный отвѣтъ на сдѣланныя имъ предложенія.

Байонна, 3-го Іюля.

На основаніи писемъ полученныхъ изъ Валладоліды, неподтверждается извѣстіе о пораженіи причиненомъ отряду войска Королевы въ окрестностяхъ Лодозы. Извѣстія изъ сего послѣдняго города и изъ Вианы сообщаютъ, что Карлисты кажутся опять хотятъ перейти за Эбрь. — Нынешній главный вожда Карлистскаго войска, Генералъ Марото, занимается строгимъ осмотромъ арміи Донъ-Карлоса, который предалъ суду Генерала Герге за пораженіе понесенное при Пенъасеррадѣ. Кажется, что Донъ-Карлосъ не вѣритъ уже ни одному изъ своихъ Генераловъ, кромѣ Марото и Кабреры.

— Изъ Эстеллы увѣдомляютъ, что Карлисты сосредоточиваютъ тамъ свои силы, причѣмъ денно и ночью занимаются укрѣпленіемъ всѣхъ прилежащихъ горъ. Карлистскіе солдаты оказываютъ большое удовольствіе а жители всѣ почти оставляютъ городъ отправляясь въ Амескоасъ. До 29 Іюня Донъ-Карлосъ находился еще въ Элорріо.

нашей пристани, поднеси котвице. Рзeczywiście Admirał Sir Robert Stopford doniósł Prefektowi morskiemu, że w dniu 5 Lipca miał odpłynąć, ale odkłada podróż do 9 t. m. z powodu nader grzecznego przyjęcia, jakiego w tej przystani doznał. W skutku tego przyrzeczenia robią przygotowania z największą usilnością do świetnej uczty, którą pragną dać Admiraliowi w dniu 7 b. m. Dla pomieszczenia licznego zgromadzenia, 300 robotników buduje drewniany namiot na placu *Champ des batailles*. Przystań jest w tych dniach przepelniona statkami: tłumy bowiem ludu śpieszą oglądać okręty angielskie i są przyjmowane od osady z największą uprzejmością.

Dnia 7.

Izba Parów już się urządziła jako sąd najwyższy, dla rozpoznawania sprawy Porucznika Laity. Zewnątrz Izby nie przedsięwzięto żadnych szczególnych kroków ostrożności, wewnątrz tylko znajdowało się więcej woźnych, niż zwyczajnie. O 12 okazał się obwiniony w towarzystwie dwóch żandarmów, po nim wszedł jego obrońca P. Michel. Na ławce Ministrów, zasiadł Jenerałny Prokurator P. Franc-Carré. Około 160 parów było obecnych. Po przedwstępnych zapytaniach, odpowiedział Laity: że ma lat 25, urodził się w Lorient, niczém się nie trudni i jest autorem ulotnego pisma, którego 10,000 exemplarzy wydrukował i rozdał. P. Michel wniósł excepcyą niewłaściwości sądu, oskarżony zaś przeczytał swoją obronę, na którą mu jenerałny prokurator odpowiedział. Sądzą, że Izba dziś jeszcze wyrok ogłosi. (G.R.K.P.)

— Wojenny statek parowy Rządu Angielskiego *Confiance*, zawinął do Tulonu. Mówią, że przywiózł bardzo ważne depesze ze Wschodu.

— Jedna z gazet tutejszych zapewnia, że Marszałek Oudinot, obejmie dowództwo wojska w obozie pod Lunewille.

— Podczas żałobnego nabożeństwa na pogrzebie Jenerała Hako, znajdowało się dwóch Oficerów Turckich u drzwi kościoła, gdzie dawali dosyć hojną jałmużnę ubogim. Jak wiadomo, Koran zabrania im zwiedzać obce kościoły. Po skończonem nabożeństwie towarzyszyli pogrzebowemu orszakowi aż na cmentarz.

— *Messenger* zapewnia, że znaczna liczba wieśniaków południowej Francyi, wybiera się do Algieru, zwłaszcza od czasu, jak Marszałek Valée oświadczył, że teraz jest w stanie zapewnić osadnikom i w ogólności wszystkim rolnikom, silną opiekę. Takich wychodniów wybiera się najwięcej z departamentu *Var*.

— *Journal des Débats*, umieścił wiadomość z Alexandryi z dnia 6 Czerwca, że Konsulowie: Francuzki i Angielski mieli długą z Vice-Królem naradę, w której im tenże oświadczył: iż nadzedł już czas, w którym powinnaby ustać tajemna wojna, jaką z nim Sułtan prowadzi, że musi zapewnić swej rodzinie dziedziczne posiadanie Egiptu, że najskuteczniejszym do tego środkiem, jest uwolnienie się od zależności Porcy. Dodał przytém, że niezapomina o winnych względach dla Francyi i Anglii, lecz że właśnie jest tych mocarstw interesem, dobrze zrozumianym, nie stawiać mu przeszkód w wykonywaniu zamierzonych planów. Mehmed-Ali wyjeżdża do Sannasaru, skąd wróci w miesiącu Październiku, odłożył zatem tę ważną sprawę, aż do swego powrotu, chcąc dać czas Konsulom, uwiadomić właściwe rządy o szczegółach, mianiej z nim rozmowy i pozyskać odpowiedź stanowczą na jego przełożenia.

Bayonna, 3 Lipca.

Na zasadzie listów otrzymanych z Valladolidy, potwierdza się wiadomość o klęsce, zadanej oddziałowi wojska Królowy, w okolicach Lodosy. Doniesienia z tego ostatniego miasta i z Viаны, mówią, że Karoliści zdają się znówu mieć ochotę spróbować przejścia za Ebro. — Terazniejszy naczelny wódz wojska Karolistowskiego, Jenerał Maroto, zajmuje się ściślym przeglądem zbrojnejsiły Don Karlosa, który oddał pod sąd Jener. Guergué, za klęskę poniesioną pod Peñacerrada. Zdaje się, że Don Karlos nie dowierza już żadnemu ze swoich Jenerałów, wyjąwszy Jenerałów Maroto i Cabrera.

— Z Estelli dowiadujemy się, że Karoliści koncentrują pod tém miastem siły swoje, przyczém pracują dniem i nocą nad obwarowaniem wszystkich wzgórz przyległych. Żołnierze karolistowscy okazują wiele nieukontentowania, a mieszkańcy niemal wszyscy opuszczają miasto udając się do Amescoas. Do dnia 29 Czerwca, znajdował się Don Karlos jeszcze w Elorrie.

— Известія изъ Сень-Себастьяна простираются до 28 Июня. За нѣсколько предъ тѣмъ дней, перешло на сторону Мунагорри 154 вооруженныхъ Наварцевъ, а кромѣ того, онъ ожидаетъ перехода 18 высшихъ Карлистскихъ офицеровъ, съ которыми уже началъ переговоры. Они обещаютъ привести съ собою значительныя отряды войска, находящіяся подъ ихъ командою. Известной Бискайскій командиръ Кастро началъ даже уже съ нимъ переговоры. Вообще переходить къ нему болѣе Наварцевъ, нежели Гвинускойцевъ, потому, что Карлисты болѣе недовѣрчивы къ послѣднимъ, и строго наблюдаютъ сію провинцію. (G.C.)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 6 го Июля.

Извѣстіе о намѣреніяхъ Египетскаго Вице-Короля сдѣлать себя независимымъ, произвело здѣсь большое впечатлѣніе; полагаютъ, что Европейскія Державы немоглибы быть равнодушными свидѣтелями войны между Портою и Египтомъ. Вообще имѣть здѣсь перевѣсъ мнѣніе, что не должно допустить, чтобы Египетъ отбѣдился отъ Турціи, ибо, такимъ образомъ послѣдняя былабы очень ослаблена и принуждена былабы прибѣгнуть къ покровительству сосѣдей — Когда 2 ч. с. м. Лордъ Брумъ спросилъ въ Верхней Палатѣ перваго Министра по сему предмету, то онъ отвѣчалъ, что правительство неимѣетъ еще официальныхъ извѣстій отъ своего Консула, впрочемъ кажется вѣрно, что Мегмедъ-Али раньше или позже, рѣшится на подобныя мѣры.

— Присланная изъ Константинополя отъ Султана поздравительная грамота привлекла общее вниманіе. Грамота сія имѣетъ 36 дюймовъ длины и отъ 3-хъ до 4-хъ д. ширины, написана весьма старательно; а по полямъ оной изображено имя Султана, со всеми его титулами. Она была запечатана гербовою печатію Султана въ конвертъ, который находился въ аломъ бархатномъ мѣшкѣ, съ богатымъ золотымъ шитьемъ.

— Въ минувшій понедѣльникъ Герцогъ Немурскій и Маршалъ Сульта осматривали большую пивоварню Баркалея и Перкинса, церковь Св. Павла и Лондонскую Гавань. При видѣ памятника, воздвигнутаго Генералу Муру, Маршалъ сказалъ: „я на полѣ битвы привыкъ любить и уважать этого героя и оплакивалъ его кончину какъ смерть брата или друга.“

— Парадные экипажи иностранныхъ чрезвычайныхъ посланниковъ упряжены были, во время коронаціи, болѣею частію, паромъ лошадей; только Нидерландскій и Белгійскій посланники ѣхали шестернею, а Испанскій четвернею. Карета Турецкаго посланника, синебагроваго цвѣта, украшена была восходящимъ солнцемъ и луною, а внутри выбита матеріею малиноваго и желтаго цвѣта. Ливрея сдѣлана была на Европейскій покрой. У Маршала Сульта была карета темно-синяго цвѣта съ вызолоченными украшеніями; по обѣимъ сторонамъ кареты изображены были гербы и ордена кунно съ Маршалскимъ жезломъ. Внутренняя обивка оной была атласная, тѣлеснаго и пунцоваго цвѣта, а ливрея светло-коричневаго. Карета Князя Палмеллы была светло-зеленая съ серебряными украшеніями и съ зеленою ливреею; внутри выбита была бѣлымъ атласомъ съ розовыми полосами. Шведскаго посланника экипажъ былъ синебагроваго цвѣта, съ синею и желтою внутри обивкою. Сардинскій посланникъ, маркизъ Бриноль, ѣхалъ въ каретѣ темно-шоколаднаго цвѣта съ бѣлыми украшеніями, обдѣланной внутри малиновою камкою; ливрея его: верхнее платье зеленое, а прочее бѣлое. Карета Ганноверскаго посланника, Графа Альтенъ, оливковаго цвѣта, съ коричневою внутри обивкою, имѣла ливрею малиноваго цвѣта, съ бѣлымъ исподнимъ платьемъ. Князь Путбусъ имѣлъ егерей въ зеленомъ одѣяннн, ливрею темно-коричневаго цвѣта и желтую карету, богато вызолоченную, съ свурками, представляющими подобіе розы, дятлины и репейника, принадлежностей Англійскаго герба. У маркиза Мирафлоресъ былъ экипажъ темно синяго цвѣта, обитый внутри малиновою камкою, а ливрея бѣлая. У Барона Капеллена: ливрея была голубая съ желтымъ, и желтая карета. У Князя Шварценберга: карета желтая, съ голубыми украшеніями, ливрея голубая съ краснымъ исподнимъ платьемъ. Графъ Строгановъ ѣхалъ въ каретѣ сине-багроваго цвѣта; прислуга его была въ красной ливреѣ и желтыхъ жилетахъ. Князь де Линь имѣлъ карету темно-сине-багроваго цвѣта, съ богатыми золотыми украшеніями, красную ливрею съ желтыми обшлагами и серебряною бахрамою. О экипажѣ Неаполитанскаго чрезвычайнаго посланника, въ Англійскихъ газетахъ ничего не упоминается, потому, что онъ ѣхалъ въ томъ самомъ экипажѣ, въ коемъ обыкновенно прѣзжалъ ко двору пребывающій въ Лондонѣ Неаполитанскій посланникъ.

— Донесенія зъ Санъ Себастьянъ, доходятъ до д. 28 Червца. Килка дни первей прешло на сторону Мунагоррего 154 Наварцевъ уброяныхъ, а прочъ того заповѣдзано му блискіе прыбыціе 18 wyższych Oficerów Karolistowskich, z któremi rozpoczął już stosowne układy. Obiecują oni przyprowadzić z sobą znaczne oddziały z wojska, pod ich rozkazami teraz będącego. Nawet znany dowódca biskajski Castro, rozpoczął już układy z Muñagorrym. W ogólności przechodzi do niego więcej Nawarczyków, jak Guipuskoanów, ale to z tej przyczyny, że Karolisci więcej niedowierzają ostatnim i ściślej strzegą tej prowincyi. (G.C.)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, дня 6-го Липца.

Видомость о замирахъ Vice-Крѣла Египту, зрѣбленія сія независтымъ, справила ту моце враженіе: jest bowiem mniemanie, że Mocarstwa Europejskie nie mogłyby być obojętnemi świadkami wojny między Portą a Egiptem. W ogólności przeważa tu zdanie, iż nie wypada dopuszczać oddzielenia się Egiptu od Turcyi, bo przez to byłaby ta ostatnia znacznie osłabiona i w potrzebie szukania opieki sąsiedniej. — Gdy dnia 2 b. m. zapytał Lord Brougham w Izbie Wyższej pierwszego Ministra w tym przedmiocie, odpowiedział tenże, iż Rząd nie ma jeszcze urzędowych doniesień od konsula swego, zdaje się wszelako rzeczą niezawodną, że Mehmed-Ali, wcześniej, czy później, chwyci się kroków podobnych.

— Писмо зъ повиншваніемъ коронаціи, надетане зъ Stambutu, jest przedmiotem powszechnego zajęcia. Długość tego aktu wynosi 36 cali, szerokość od 3 do 4. Pismo jest starannie wykończone, a u brzegu jego jest wypisane imię Sultana, ze wszystkimi tytułami. Sam list był w kopercie, zapieczętowanej herbami Sultana, która znajdowała się w worku axaminym purpurowym, bogato złotem haftowanym.

— W zeszły poniedziałek zwiedzał Xiążę Némours z Marszałkiem Soult wielki browar Barcalay i Perkins, londyński port i kościół S. Pawła. Na widok pomnika, wzniesionego Generałowi Moore, rzekł Marszałek, że nauczył się szacować i uwielbiać tego bohatera na placu bitwy, i że jego zgon opłakiwał, jakby stratę brata i przyjaciela.

— Paradne powozy posłów nadzwyczajnych, zaprzężone były w dniu koronacyi po większej części w parę koni; tylko Posłowie Niderlandzki i Belgijski mieli powozy poszostne, a Hiszpański, poczwórny. Karetę Turckiego Posła była niebiesko-karminowa, ozdobiona wschodzącem słońcem i księżycem, wewnątrz obita materją karmazynową i żółtą. Liberya była krojem europejskim. Marszałek Soult miał kar-тę ciemnoniebieską, ze złotemi ozdobami; po obu jej stronach umieszczone były herby i ordery Marszałka łącznie z butawą. W środku wybita była atłasem cielistym i pałowym; liberya jasno-brunatna. Karetę Xięcia Palmella jasnozielona, ze srebrnemi ozdobami i z liberyą zieloną, była wewnątrz wybita białym atłasem w różowe pręgi. Posel Szwedzki miał pojazd niebiesko-karminowy, wewnątrz niebieską i żółtą materją obity. Posel Sardyński Marg. Brignoles, przyjechał kareta ciemno-czokoladową, z białemi ozdobami, jej wewnątrz było karmazynowo-adamszkowe. Strój zwierzchni liberyi zielony, reszta ubrania białe. Oliwkowa karetę Hannoverkiego Posła Hr. Alten, wybita brunatną materją, oznaczala się liberyą karmazynową z białem dółem ubraniem. Xiążę Putbus miał strzelców zielono ubranych liberyą ciemno-brunatną, kareta żółtą, mocno wyłancaną, ze sznurami przedstawiającemi różę, koniczynę i osel, godła angielskiego herbu. Marg. Miraflores pojazd ciemno-niebieski, w bity karmazynowym adamszkim, z białą liberyą. Barona Capellen liberya niebieska z pomarańczowym, i tegoż koloru kareta. Xiążę Szwarcenberg miał kareta żółtą, z niebieskimi ozdobami, niebieską liberyą z dalszém ubraniem purpurowém. Hrabia Stroganow: niebiesko-karminową kareta, liberyą purpurową z żółtymi kamizelkami. Xiążę de Ligne: ciemno-niebieską karminową kareta, z złotem ozdobioną, liberyą purpurową z żółtymi obszlagami i srebrnemi frendlami. O pojeździe Posła Neapolitańskiego nic dzienniki angielskie nie donoszą, bo była taż sama, jaką zwyczajnie jezdził na uroczystości dworskie mieszkający w Londynie Rosel tego narodu.

7-го Июля.

Вчера у Маршала Сульта былъ великолѣпный балъ, на которомъ находилось болѣе 12,000 особъ. Въ числѣ знаменитыхъ посѣтителей были: Герцогиня Глочестерская, семейство Герцога Кембриджскаго; Герцогъ Суссекскій, Герц. Немурскій, Герц. Эрнестъ Гессенъ Филипсталъ, Герц. Саксенъ-Кобургскій, Князь Лейнингенъ, Герц. Нассаускій, вмѣстѣ съ Наслѣдникомъ и Привѣтемъ Мавриціемъ, всѣ заграничныя посланники съ членами миссій и высшее дворянство. Съѣздъ начался отъ 9½ и продолжался до перваго часа. Дамъ занимаемый Маршаломъ былъ освѣщенъ снаружи рядами лампъ, а у подъезда горѣла большая звѣзда. Необъятная толпа народа собралась въ 10 часовъ и радостно приветствовала прибывшаго Герцога Веллингтона. Лѣстница украшена была алою драпировкою. Въ главной залѣ, Маршалъ съ сыномъ принимали гостей. Танцевали въ двухъ залахъ; въ первой изъ нихъ игралъ оркестръ Страуса. Четыре смежныя залы предназначены были для отдыха и бесѣды. Во время ужина подали вызолоченный десертный сервизъ, превосходной работы, который цѣнать въ 10,000 фун. ст. Маршалъ получилъ его въ подарокъ отъ Наполеона.

— Новая серебряная и золотая монета, съ изображеніемъ Королевы, пущена уже въ обращеніе.

(О.Г.Ц.П.)

Испанія.

Мадридъ, 29-го Июля.

Нѣсколько дней слышно здѣсь о предполагаемомъ республиканскомъ заговорѣ, о которомъ предостережена Полиція безыменными письмами.

— Журналъ *España* уведомляетъ, что учрежденная въ Байоннѣ юнта Фуэристовъ, предложила Мунагорри для его корпуса, бѣлую хоругву, съ надписью на одной сторонѣ *Murъ* а на другой: *Fueros*. Президентомъ сей юнты Графъ Монтефуэртесъ. (G.C.)

Италія.

Римъ, 23-го Июня.

Переговоры Кардинала Бернетти съ Неаполитанскимъ Министромъ, Маркизомъ Делькаретто, касательно обозначенія пограничной линіи, а равно и раздѣла Княжествъ Беневенто и Понте-Корво, снова прерваны. Еслибы препятствія, относительно опредѣленія границъ и были устранены, то раздѣла Княжествъ представляеть такіа затрудненія, что Кардиналъ Бернетти вынужденъ былъ представить обстоятельство сіе на разсмотрѣніе собранія Кардиналовъ. Неаполитанское правительство хотѣло за означенныя Княжества внести Папѣ деньги; собраніе же Кардиналовъ отвергло сіе предложеніе, основываясь на коренномъ постановленіи, въ силу котораго церковная собственность не можетъ быть продаваема. Впрочемъ собраніе соглашается взять въ замѣнъ сихъ Княжествъ сопредѣленныя съ церковною областію провинціи. Предложеніе Неаполитанскаго Министра, уступить Беневенто и Понте-Корво за земли, доставшія въ наслѣдство Неаполитанскому Королю отъ фамиліи Фернези, также отвергнуто. Маркизь выслалъ въ Неаполь нарочнаго, испрашивая новыхъ по сему предмету распоряженій. Во время сихъ переговоровъ упоминаемо было также о верховной власти Папы надъ Неаполитанскимъ Королевствомъ, отъ которой Римскій дворъ добровольно отказаться не намѣренъ. (О.Г.Ц.П.)

Турція.

Константинополь, 18-го Июня.

Султанъ дѣлалъ смотръ нѣсколькимъ военнымъ кораблямъ, по посѣщеніи коихъ изъявилъ высокое свое удовольствіе за найденный ими порядокъ. Флотъ, стоитъ еще въ готовности къ отходу; нѣсколько транспортныхъ судовъ подошло уже къ Дарданелламъ, для отплытія въ море; между тѣмъ совершенно прекратились военныя слухи, такъ какъ иностранныя посланники увѣрили Порту, что Мегмедъ-Али ненарушить спокойствія. Чтобы внушить большую важность къ своимъ увѣреніямъ и успокоить Порту, сверхъ того посланники Англійскій и Французскій объявили, что Державы ихъ вооружать значительную силу и поставятъ оную при Александріи, чтобы въ случаѣ, еслибъ Мегмедъ-Али несоблюдалъ спокойствія и думалъ о своей независимости, дѣйствовать противу него. Послѣ такого объясненія перестали наконецъ опасаться войны.

— Благодѣтельные плоды мира имѣютъ и здѣсь вліяніе на поощреніе земледѣлія и промышленности. Порта занимается теперь составленіемъ законовъ касательно земледѣлія, чтобы улучшить эту вѣтвь промышленности, чрезвычайно пренебреженную въ этой странѣ. Равнымъ образомъ обращено вниманіе и на горный промыселъ.

Дня 7-го.

Вечорашыи бал у Маршала Soult, былъ нader свѣтлы; przeszło 12,000 osób na nim się znajdowało. Ze znakomitszych wymieniamy: Xięcnę Gloucester, całą rodzinę Xięcia Cambridge, Xięcia Sussex, Xięcia Némours, Xięząt: Ernesta Heskó-Filipstal, Sasko-Koburg, Leinigen, Nassau, łącznie z Xięciem dziedzicznym, i Xięciem Maurycym, wszystkich zagranicznych posłów z całym składem poselstwa i członków wyższej szlachty krajowej. Karęty przybywały od 9½ do godziny pierwszej. Pałac Marszałka był zewnątrz oświetlony wstęgami złożonymi z lamp ciemnych, nad przysionkiem zaś jaśniała wielka gwiazda. tłum nieprzejrzany ludu, zgromadził się przed pałacem około 10 godziny, i pozdroził z zapalem przybywającego Xięcia Wellingtona. Wschody ozdobione były karmazynowymi draperjami. W głównej sali Marszałek z synem przyjmowali gości; tańczono we dwóch salach, w pierwszej grała orkiestra Straussa. Cztery boczne sale przeznaczone były na chłodniki i rozmowę towarzyską. Przy wieczerzy zastawiono do dessertu, nader ozdobny wyślicany serwis, ceniony 10,000 funtów szter., a więcej jeszcze jako dar, pochodzący od Napoleona.

— Nowa moneta złota i srebrna z wizerunkiem Królowej, już została puszczona w obieg. (G.R.K.P.)

Hiszpania.

Madrjt, 29-go Czerwca.

Od doi kilku słychać tu o zamierzonym spieku republikańskim, o którym ostrzeżono policją przez bezimiennie listy.

— Dziennik *España* donosi, że junta fueristów zaprowadzona w Bayonnie, ofiarowała Muñagorremu dla jego korpusu, białą chorągiew, z napisem po jednej stronie: *Pokój*, a po drugiej *Fueros*. Prezesem tej junty jest Hrabia Montefuertes. (G.C.)

Włoszy.

Rzym, 23 Czerwca.

Znowu zostały przerwane układy między kardynałem Bernetti a Ministrem Neapolitańskim, Marg. Delcuretto, względem uregulowania granic, tudzież zmiany Xięstw Benewentu i Ponte Corvo. Gdyby nawet zachodzące spory, co do ustalenia granic, mogły być załatwione, to zamiana Xięstw nasuwa takie trudności, że kardynał Bernetti widziaty się zmuszonym przedstawić całą tę okoliczność kongregacyi kardynałów. Rząd Neapolitański chciał za pomienione Xięstwa wynagrodzić skarb papieski pieniądźmi; kongregacya sprzeciwiła się temu jednomyślnie, opierając się na prawie zasadniczym, mocą którego żadna własność kościoła sprzedaną być nie może. Zgadza się atoli kongregacya na zamianę obu Xięstw, za przyległe państwu kościelnemu prowincye. Równie odrzucony został projekt Ministra Neapolitańskiego, aby stan kościelny odstąpił Benewent i Ponte Corvo, za dobra rodziny Ernezych, które Król Neapolitański odziedzyczył. Mergrabia wystąpił gońca do Neapolu, żądając nowych rozkazów. Przy układach była także wzmianka o zwierzchniej władzy Papieża nad Królestwem Neapolitańskim, której dwór Rzymski nie ma zamiaru zrzec się dobrowolnie.

(G.R.K.P.)

Турція.

Konstantynopol, d. 18 Czerwca.

Sułtan odbył przegląd kilku okrętów wojennych, po zwiedzeniu których oświadczył wysokie zadowolenie swoje z porządku, jaki znalazł. Flota stoi jeszcze przygotowana do wypłynienia: kilka statków przewozowych zbliżyło się już ku Dardanelom, dla wyjścia na morze. Tymczasem ustały zupełnie pogłoski wojenne, bo posłowie zagraniczni zaręczyli Porcie, że Mehmed-Ali zachowa się spokojnie. Dla tѣm większego nadania wagi swym zapewnieniom i dla uspokojenia Porty, oświadczyli prócz tego Posłowie Anglii i Francyi, że ich Mocarstwa uzbroją znaczną potęgę i postawią ją przy Alexandryi, ażeby w razie, gdyby Mehmed-Ali zachował się niespokojnie i myślał o niezawisłości swojej, działać przeciwko niemu. Po takim oświadczeniu, przestano nareszcie obawiać się wojny.

— Owoce pokoju wpływają i tutaj na ulepszenie rolnictwa i przemysłu. Porta zajmuje się w tej chwili ułożeniem praw, dotyczących rolnictwa, ażeby podnieść tę gałąź zatrudnienia, nadzwyczaj w kraju zaniedbaną. Zwrócono także uwagę i na górnictwo.

25-го Июля.

Много кораблей изъ Турецкаго флота, отправившись въ Чермное и Мраморное моря для собранія амуниціи и жизненныхъ припасовъ. Остальная часть флота состоящая изъ 28 кораблей, стоитъ еще въ Босфоръ.

— По случаю ударившаго недавно грома въ баптию въ предмѣстїи Галата, издано распоряженіе, чтобы на всѣхъ публичныхъ зданїяхъ заведены были кондукторы.

— Въ праздникъ Тѣла Христова, совершена процессія изъ Французской церкви Бенедиктинцевъ чрезъ Галачскую улицу въ Ормяно-Католическую церковь. Священники изъ ближней Греческой церкви отдавали притомъ должную честь святымъ тайнамъ. Это почитаютъ началомъ взаимнаго соединенія разныхъ въ здѣшнемъ краѣ религіозныхъ формъ. (G. C.)

Любопытныя наблюденія надъ дождевою водою *).

Дождевая вода, прямо изъ атмосфернаго воздуха происходящая, полагается вообще чистѣйшею всякой другой, хотя въ ней уже найдено было: частицы желѣза, никля, марганца, нѣкоторыя соединенія амміака, и особенное органическое вещество, химически различное отъ экстрактивнаго и клейстера, по бурно-желтому цвету названное *Пирриною*.

Всѣ сіи вещества по мнѣнію Г. Циммерманна, находятся въ водѣ сызвовой, но пиррика въ первой разѣ открыта въ красной дождевой водѣ, бурно занесенной въ Гіессенъ въ 1821 году. На поверхности сей воды персиковаго цвѣта, плавали въ видѣ хлопьевъ частицы гїацинтоваго цвѣта, которые *пирриною* названы.

Нѣкоторыя изъ сихъ наблюденій подтвердилъ Докторъ Виттингъ. Ученый этотъ испытывалъ десять разѣ дождевую воду, въ семи опытахъ, ни слѣда не нашелъ въ ней тѣхъ постороннихъ, но въ одномъ изъ нихъ встрѣтилъ хлористый потасій, а въ двухъ другихъ водохлорную кислоту. Притомъ удостоверялся, что атмосферный воздухъ, на возвышенныхъ горахъ Гарца собранный, заключаетъ въ себѣ тоже самое органическое вещество, которое Циммерманнъ назвалъ *пирриною*, что доказываетъ даже присутствіе оваго въ дождевой водѣ.

Онъ замѣчаетъ, что воздухъ въ одномъ мѣстѣ заключаетъ вообще, всѣ сіи постороннія вещества, которые при первомъ дождѣ на землю низвергаются; какъ то: слѣды хлористаго соединенія, кислоты: водохлорной и угольной въ свободномъ состоянїи и водо-углетворнаго газа. Вода дождемъ произведенная, при дѣйствїи сѣверо-западнаго вѣтра, заключаетъ въ себѣ вообще много угольной и слѣды фосфорной кислоты. Сія послѣдняя кислота, встрѣчена была въ различныхъ случаяхъ, въ дождевой водѣ, низвергнутой въ особенныхъ обстоятельствахъ атмосферы. Докторъ Виттингъ полагаетъ, что нѣкоторыя растенія оную испускаютъ, въ доказательство чего приводитъ онъ, что ежели онѣ внесены будутъ подъ стеклянный колоколь, то на внутренней поверхности оного, немедленно встрѣчаются слѣды упомянутой кислоты.

Въ двѣдцати случаяхъ, четыре раза найдено: что снѣгъ оказывалъ присутствіе водохлорной кислоты, и органическаго красильнаго вещества; градъ и дождь собранные весною въ 1824 году, заключали въ себѣ большее количество послѣдняго вещества, но ни слѣда, ни кислоты, ни выше упомянутыхъ солей. Найдены тоже и въ росѣ, нѣкоторыя частицы селитренной и водохлорной кислоты. Но въ нѣеѣ неоткрыто ни малѣйшаго признака присутствія постороннихъ веществъ.

Посему, полагать можно бы было, что присутствіе органической матерїи въ водѣ атмосфернымъ воздухомъ занесенной, достаточно доказано. Вещество сіе Эренбергъ почиталъ съ сего времени яйцами особеннаго класса наливныхъ много-желудочныхъ животныхъ, которые съ водяными парами, втроемъ увнесенныя, наполняютъ атмосферный воздухъ и производятъ замѣтную Химиками *пиррину*. Присутствіе солей и кислоты въ атмосферномъ воздухѣ а слѣдственно и въ дождевой водѣ, можетъ быть тоже удовлетворительнымъ образомъ изъяснено; ибо селитренная кислота образуется изъ своихъ стихійныхъ веществъ въ нѣкоторыхъ обстоятельствахъ, хотя недостаточна понятыхъ, какъ въ случаѣ разложенія воздуха посредствомъ электричества Вольтоваго столба, и при образованїи произвольномъ селитры на ста-

* Выписка изъ Рапорта Профес. Химїи и Ботаники въ Оксфордскомъ Университетѣ Г. Даубени, о дѣйствительномъ состоянїи нашихъ познаній въ разсужденїи минеральныхъ и клеевыхъ водъ. L'Institut 5 Juillet 1838 N. 236.

Dnia 23.

Ніемаѣо окрѣтѣвъ з флоты турецкой, удаѣо сїа на море Черное и на Мормора, ажебы там набраѣ запасѣ амунїицныхъ и жывносїи. Reszta floty, licząca 28 żagli, stoi w Bosforze na kotwicy.

— Z powodu, że niedawno uderzył piorun w wieżę na przedmieściu Galata, wydano zaraz polecenie, aby na wszystkich gmachach publicznych, były zaprowadzone konduktory.

— W dzień Bożego Ciała, odbywała się processya z francuzkiego kościoła Benedyktów przez ulicę w Galata do kościoła Ormiańsko-katolickiego. Xięża przyległego kościoła Greckiego, oddawali przytęm należną część Najświętszemu Sakramentowi. Uważają to za początek połączenia się w jedno, różnych w tutejszym kraju form religijnych. (G. C.)

СІЕКАВЕ ПОСТРЪЖЕНІА НАД ВОДОЮ ДЕСЗЦОВОЮ. *)

Вода дѣсцзова, в прѣст з повітря атмосферычного спадѣ, уважа сїа в огѣносїи за чыстшу од иней, або в нѣй знайдовано маѣа часткѣ желѣза, никлу, манганозу, нѣкѣторыхъ звязкѣвъ аммонїакальныхъ, і субстанцїа, сїчегѣлнѣа органичнѣа, chemicznie rѣżnѣа od materji ekstraktywnej klajstru, dla farby brunatno-żółtawej *pirryny* nzewana.

Wszystkie te ciała według P. Zimmermann, znajdując się w wodzie śniegowej, lecz *pirryna* po raz pierwszy odkryta została w wodzie deszczowej czerwonej, nawalnїą spadłej w Giessen w roku 1821. Na wodzie tej brzoskwiniowej farby, unosiły się cząstki kłaczkowate, koloru hyacutowego, które *pirryną* nazwano.

Niektóre z tych postrzeżeń stwierdził Doktor Witting. Uczony ten, śledząc dżesїę razy wodę deszczową, w siedmiu doświadczeniach, ani śladu w niej ciał obcych stałych nie znalazł, lecz w jednym z nich spotkał się z solnikiem potassu, a w dwóch innych z kwasem wodosolnym. Przekonał się też, iż powietrze zebrane na wyisłych górach Harcu, zawierało tęż samą zasadę organiczną, którą Zimmermann *pirryną* nazwał; і co też tłѣmaczyło obecność jej w wodzie deszczowej.

Czyni on uwagę, iż atmosfera w jednѣm miejscu, zawiera w ogѣnoсїи też same materje obie, jakie przy pierwszym deszczu na ziemię spadają, np. ślady solnika, kwasѣw, wodosolnego і węglowego w stanie wolnym і газу wodorodnego węglowego. Woda spada z deszczem, przy wietrze północno-zachodnim, zawiera w ogѣnoсїи wiele kwasu węglowego і ślad kwasu fosforycznego. Ten ostatni kwas natrafiony był w rozmaitych zdarzeniach, w wodzie deszczowej spadłej w szczególnych okolicznѣosciach atmosfery. Doktor Witting mniema, iż go wyziewają pewne rośliny, na poparcie czego przytacza: iż gdy się te zamkną pod dzwonem szklannym, na ścianach wewnętrznych dzwonu tego, wkrѣtce się natrafia ślad rzeczzonego kwasu.

We dwunastu zdarzeniach, cztery razy znalezione, iż śnieg okazał ślady kwasu wodosolnego і materji organicznej farbującej; grad і deszcz zebrany wiosną 1824 roku, zawierał wielką ilość tej ostatniej substancji, lecz ani śladu, bądź kwasѣw, bądź soli wyżej wspomnianych. Znalezione і w rosie niejaki ślady kwasu saletrowego і wodo-solnego; lecz w szronie nie odkryto najmniejszego znaku przytomności obcej materji.

Według tego, co się rzekło, zdaje się, iż obecność materji organicznej w wodzie atmosfery jest dostatecznie dowiedziona. Materję tę odgadł poczytał P. Ehrenberg, za jąja klasy szczegѣlnej wymoczkѣw wielozłatkowych, które z parą wodną, wiatrem uniesione, napełniają atmosferę і tworzą *pirrynę*, przez Chemików postrzeżoną. Obecność soli і kwasѣw w atmosferze, а następnie і w wodzie deszczowej, również zaspakajającym sposobem daje się tłѣmaczyć: kwas bowiem saletrowy, ze swoich elementѣw, dobrowolnie się tworzy w pewnych okolicznѣosciach, niedostatecznie wprawdzie poznanych, jak w czasie rozkładu powietrza przez elektryczność stosu і utworzenie się saletry na starych murach; dziwić zatem nie powinno, iż się niekiedy і w wodzie deszczowej natrafia. Sól kuchenna w małej ilości, byдż może uniesiona z parą wodną, również jak

* Wyjątek z raportu Proff. Chemii і Botaniki w Uniwersytecie Oxfordskim P. Daubeny: o rzeczywistym stanie wiadomości naszych pod względem wѣd mineralnych і szródłanych. L'Institut 5 Juillet 1838 N. 236.

рыхъ каменныхъ домахъ; затѣмъ удивляться не должно, что она иногда и въ дождевой встрѣчается водѣ. Поваренная соль въ маломъ количествѣ можетъ быть увлечена съ водянымъ паромъ, равно какъ щелочныя и земляныя соединенія.

Присутствіе металлическихъ тѣлъ въ атмосферномъ воздухѣ, новаго требуетъ подтвержденія, хотя мнѣнія въ семъ предположеніи Г. Циммерманна всѣмъ нельзя отвергать. Г. Фарадай показалъ, что тѣла не могутъ быть повѣшены въ атмосферномъ воздухѣ простою силою отрицательнаго телотвора, для того, что по опытамъ его, всякое вещество, имѣетъ опредѣленную постоянную точку, отъ которой не можетъ воспослѣдовать произвольное испареніе его частицъ, и что граница летучести металловъ, всегда несравненно выше всякой температуры, до которой когда нибудь атмосферный воздухъ достигнуть можетъ.

Не смотря на то, спросить бы можно, не находятъ ли сѣя тѣла въ воздухѣ въ слѣдствіе ихъ сродства съ другими тѣлами, а опыты недавно въ Италіи дѣланные, будто доказываютъ, что сѣмъ или другимъ образомъ, они действительно въ воздухѣ повѣшены. Въ слѣдствіе чего Г. Фюзаніери доводитъ до свѣдѣній, что свѣтъ электрической увлекаетъ съ собою частицы металловъ въ состояніи раскаленія, и что громъ, на тѣлахъ, къ коимъ прикасается, осаждаетъ струи желѣзо въ видѣ металлическомъ и окисленомъ; отъ того то происходитъ собственной запахъ сыры, сопутствующій ударамъ грома, которая прамітно оказывается въ видѣ порошковатомъ, на кускахъ и скважинахъ твердыхъ тѣлъ произведенныхъ стремленіемъ грома.

Послѣдствія сего рода изслѣдованій, въ ближайшемъ будучи прикосновеніи съ началомъ метеорическимъ камней, заслуживаютъ особенное вниманіе, потому, что сдѣланные опыты и наблюденія, могутъ со временемъ изъяснить удовлетворительнымъ образомъ сіе явленіе.

Въ Троцкомъ Уездѣ въ имѣніи Вака въ разстояніи 14 верстъ отъ Вильны, появилось на неспѣлыхъ ржаныхъ колосьяхъ довольно значительное количество гусеницъ, которыя такъ объѣдаютъ колосья, что во многихъ мѣстахъ по полямъ стоятъ соломины голыя. Некоторые хозяева думаютъ, что онѣ суть тѣже самыя, которыя въ двухъ прошедшіе годы, столько причинили вреда въ здѣшнихъ сторонахъ озимому хлѣбу, т. е.: гусеницы *восклицательной сумерошницы* (*Agrotis exclamationis*), о которыхъ дважды было объявлено въ Литовскомъ Вѣстникѣ прошлаго года. Но неосновательность такого мнѣнія доказываетъ различная ихъ природа, за благовременная пора, въ которую появились въ отношеніи къ прежнимъ и другіе наконецъ зоологическіе признаки, замѣченные здѣсь на живыхъ сихъ гусеницахъ 11 Іюля сюда присланныхъ. Онѣ съ гусеницами восклицательной сумерошницы сходствуютъ числомъ 12 колецъ туловища, 16 ногами, 18 дыхательными скважинками, наружнымъ видомъ тѣла, и находящимися на оныхъ мелкими точками и илжными волосьями, мѣстами вырастающими изъ черныхъ точекъ, которыхъ однакожъ число и по сторонамъ и снизу тѣла гораздо значительнѣе, чѣмъ въ предыдущихъ. Длинною взрослыя сѣя гусеницы бывають въ одинъ только дюймъ, а толщиною въ поперечникъ въ три четверти линіи. Голова у нихъ одноцвѣтная, цвѣтъ цѣлаго тѣла вообще желтоватый; на спинѣ въ доль три полосы блѣватыя, почти одинаковой ширины; впрочемъ по сторонамъ тѣла, именно при основаніи ногъ съ обѣихъ сторонъ на темноватой полосѣ въ видѣ линій замѣчаются черныя точки, какъ выше сказано, именно отъ спины маленькими снабженныя волосьями, по которымъ однакожъ гусеницы сѣя можно назвать совершенно голыми. У недорослей голова въ сравненіи со взрослыми, показывается большею, и въ самомъ дѣлѣ ширѣ перваго кольца туловища. Гусеницы сѣя до сихъ поръ еще у насъ не извѣстны. По мнѣнію Адъюнкта здѣшней Императорской Вилен. Мед. Хир. Академіи Г. С. В. Горскаго онѣ принадлежатъ къ пшеничной сумерошницѣ (*Noctua tritici Fabr.*), и въ другихъ краяхъ въ самомъ дѣлѣ вредятъ пшеницѣ; здѣсь однакожъ нельзя отъ нихъ опасаться такого опустошенія въ колосняой ржи, какое въ осеннихъ посевахъ причинили гусеницы, восклицательной сумерошницы (*Agrotis exclamationis*), потому что ихъ и гораздо менѣе, чѣмъ тѣхъ, и что нынѣшніе частые дожди размноженію ихъ неблагоприятствуютъ *)

*) Редакція Лан. Вѣс. проситъ сообщить извѣстіе и изъ другихъ мѣстъ, въ которыхъ бы появились подобныя гусеницы.

зwiązki alkaliczne i ziemne.

Znajdowanie się ciał metalicznych w atmosferze, wymaga nowego potwierdzenia, chociaż mniemania w tym względzie P. Zimmermann, nie można zupełnie odrzucać i mieć go za nic. P. Faraday pokazał, iż ciała nie mogą być zawieszane w powietrzu prostą siłą odpychającą cieplika; dla tego, że według jego doświadczeń, każda substancja posiada pewien punkt stały, nad który nie może nastąpić ulotnienie się cząstek jej dobrowolne; i że granica lotności metallów, bez porównania jest zawsze wyższą, od najwyższej temperatury, do jakiej kiedykolwiek dochodzić może atmosfera.

Mimo to, możnaby się spytać: czyli ciała te nie znajdują się w powietrzu skutkiem powinowactwa ich, do ciał innych, a doświadczenia, świeżo we Włoszech robione, zdają się pokazywać: iż czy tym, czy owym sposobem, znajdują się rzeczywiście w powietrzu zawieszane. Tak P. Fusinieri dowodzi, iż światło elektryczne wnosi z sobą cząstki metallów w stanie rozżarzenia, i że piorun na ciałach, z którymi się zetknie, osadza siarkę i żelazo tak w stanie metalicznym, jako i ukwaszonym; skąd to pochodzi szczególny zapach siarki, towarzyszący uderzeniom piorunu, która w stanie proskowatym na odłamach i szparach ciał twardych, biegiem piorunu sprawionych, postrzega się.

Wypadki badań tego rodzaju, w blizkiej będące styczności, z początkiem kamieni meteorycznych, godne są zastanowienia się, dla tego, iż czynione doświadczenia i postrzeżenia, mogą z czasem zaspakajającym sposobem fenomen ten objaśnić.

W Trockim powiecie, w majątności Waka, o dwie mile od Wilna, na niedojrzałych kłosach żyta, znalazły się gąsienice, które tak je objadają, iż w wielu miejscach gołe, jakby żółta słomy, na polu sterczą. — Niektórzy gospodarze, biorą je za te same, co w dwóch przeszłych latach, niszczyły w tych stronach zasiewy ozime a zatem za gąsienice cmy *Agrotis exclamationis*, o których po dwakroć już doniesionem było w przeszłorocznych numerach Kuryera Litewskiego. Wszakże mylność takowego zdania pokazują: odmienne ich przyrodzenie, pora, w której się okazały, względem tamtych, zbyt wczesna, i inne naostatek cechy Zoologiczne, na żywych, dnia 11 Lipca tu nadesłanych, dostrzeżone. — Z tamtymi gąsienicami wspólne mają: obrączek w ciele 12, nóg 16, otworów oddechowych 18, kształt ciała, oraz inne na niem kropki, i delikatne tu i ówdzie wynikające z ciemnych punktów włoski, których jednak liczba i z boku ciała i pod spodem jest znaczniejsza, jak w tamtych. Długość dorosłych tych gąsienic dochodzi cała jednego, a grubość w średnicy ½ linii: głowa u nich jednobarwna, kolor na całej skórze panujący żółtawy, z trzema od grzbietu białawemi wąskimi paskami jednostajnej szerokości; z resztą na bokach ciała, mianowicie ku osadzie nóg, na dwóch bocznych ciemniejszych liniach i na samych nogach, postrzegają się ciemniawe kropki, jakieśmy to wyżej powiedzieli i mianowicie od grzbietu, tu i ówdzie delikatne włoski, mimo których wszakże, gąsienice te, nagiemi nazwać się mogą. Młode czyli niedorośle, głowę mają szerszą od pierwszej tułowia obrączki, zresztą dorosłym podobne. Gąsienice te, dotąd u nas nieznanne, według zdania Adjunkta tutejszej Cesarskiej Wil. Med. Chir. Akademii P. S. B. Gorskiego, należą bez żadnej wątpliwości do motyla nocnego, Cmy pszenicznej *Noctua tritici Fabr.* W innych krajach szkodzą one pszenicznym kłosom, ale u nas takiego spustoszenia, jakiegośmy od gąsienic *Agrotis exclamationis* doświadczyli, spodziewać się nie należy: dla tego, iż ich daleko jest mniej, jak było tamtych i że przechodzące codziennie deszcze nie bardzo są dla nich pomysłne *).

*) Redakcja Kuryera Litewskiego uprasza o udzielenie sobie wiadomości i z innych stron, gdzieby się podobne gąsienice zjawić mogły.